

Eind Februariliedje van verlangen

MARGRIET HEYMANS

De wind beukt.
Het lichaam jeukt.
Slaapsokken, dikke truien.

-Ik wil ze uit.-
-Geen sprake van. -
-Voorjaar zwelt aan de twijgen.
's Nachts hoor ik onze poesjes krijsen.
Ik heb terwijl ik lag te dromen oom Jacob zachtjes horen huilen
in het struikgewas.-
-Wie niet zingen kan moet zwijgen.
Want aan God is de stem.
Juffrouw denk aan Hem.-
-U moet geen juffrouw tegen me zeggen alstublieft.
Ben maar een kind met klein verdriet.
Nog langzaam van denken
Stijve voeten, kan niet dansen
Nooit echt brutaal geweest, zoals Annie van de Matten
die haar moeder terugsloeg als ze haar sloeg
omdat ze steeds nee zei als je haar iets vroeg.
-Ga de hond van het dak jagen.-
-Nee,-
-Erwten ritsen, bonen pluizen,-
-Nee, nee en nogmaals nee.-
-Wel, zei toen de moeder. Nu is het welletjes geweest.
Je haalt me het bloed onder de nagels vandaan.
Zeg je nog een keer nee dan moet ik je slaan.
Met de vatenkwast
Met de bezemsteel,

of desnoods met m'n blote handen.
Vraag nog eens iets zei toen Annie, extra brutaal.
En de moeder, voor de zoveelste maal:
-Wil je zakje zout gaan halen?-
-Bij wie?-
-Bij vrouw Hozewol, achter in het veld.-
Annie zei nee.
En toen kreeg ze een flink pak ransel met de aardappelzak.
Was op dat moment oom Jacob niet op komen dagen
had ze zeker teruggeslagen.-
-Nou, en?-
-Ik wil ze uit.
-Geen denken aan. Je wacht maar tot de winter is vergangen.-

Eind Februari liedje van verlangen

De wind beukt.
Het lichaam jeukt.

- (Slaapsokken, dikke truien.
- Ik wil ze uit. -
 - Geen sprake van. -
 - Voorjaar zwelt aan de twijgen.
s'Nachts hoor ik onze poesjes krijsen.
Ik heb terwijl ik lag te dromen oom Jakob zachtjes horen huilen
in het struikgewas. -
 - Wie niet zingen kan moet zwijgen.
Want aan God is de stem.
Juffrouw denk aan Hem. -
 - U moet geen juffrouw tegen me zeggen alstublieft.
Ben maar een kind met klein verdriet.
Nog langzaam van denken
Stijve voeten, kan niet dansen
Nooit echt brutaal geweest, zoals Annie van de Matten
die haar moeder terugsliep als ze haar sloeg
omdat ze steeds nee zei als je haar iets vroeg.
 - Gade hond van het dak jagen. -
 - Nee. -
 - Erwtten ritsen, bonen pluizen. -
 - Nee, nee en nogmaals nee. -
 - Wel, zei toen de moeder. Nu is het welletjes geweest.
Je haalt me het bloed onder de nagels vandaan.
Zeg je nog een keer nee dan moet ik je slaan.
Met de vaten kwast
met de bezem steel,
of des noods met m'n blote handen.
Vraag nog eens iets zei toen Annie, extra brutaal.
En de moeder, voor de zoveelste maal:
 - Wil je zakje zout gaan halen? -
 - Bij wie? -
 - Bij vrouw Hozewol, achter in het veld. -
Annie zei nee.
En toen kreeg ze een flink pak ransel met de aardappelzak.
Was op dat moment oom Jakob niet op komen dagen
had ze zeker teruggeslagen. -
 - Nou, en? -
 - Ik wil ze uit.
 - Geendenken aan. Je wacht maar tot de winter is vergangen. -